קים כלכה הי ופיד מכלכית תפלה כלכה ב ג סימן סב סעיף ג : בוש"ע שם סעיף ה: יא (סמנ שם) טושיע מכומות כלכה ד: ל ח מייי פיח מסלטת

אבל לתפלה מחדר ועד כמה עד ארבעת מילין ובמסכת פסחים כפ' אלו עוברין בפסח (לף מו) אמרינן אמר ר' אברו אמר אבדע אמר הולין בפרק העור הדרוםב (דף קכג) ומזה כמה הני כממנדל נוניא למכריא:

תנהית הביח מחימ . וניב סיח חים ולשון כחלפסי כוח רכי יכודה נמחק וכן כסמוך: (ג) שם וממחי דר' יוסי:(ד) תום' ד"ה דילמה וכו׳ רישה גמי כ' יכודה כסיד וכשאר

גליון השים תום' דיה אמהן כו' ומדלא הזכיר. ע' מוסי שכת יא ע"א דיה כגון : יישביי

דילמח

אמאדן דמהדר אמיא בעידן ק"ם. וים ספרים דגרסי הני מילי כד א פור ושיש אוים לק"ש אבל לתפלה לא דקאמר רשב"ל (פסחים מו-) לגבל בה בגמיי פיג מהלי ולתפלה ד' מילין ונראה דלא גרסיכן ליה דהוא הדין לענין ללותא נמי משעם שלא יעבור זמן הפלה דמאי שנא ק"ש מתפלה וגם יש לקמן

ז דמחי שנח ק"ש מתפנה וגם יש נקמן ספג פשין יה טושיע פרק מי שמתו (ד' כב.) בטלוה איזה סימן ד סטיף כב להתילותה ברבד תחדה דלינט אחתו וסימו לב סטיף ד כ ! לנטילותא כדרב חסדא דלייט אמאן לותה למית בעידן ללותה "ומיתן לג סעיף ב: דמהדר אמית בעידן ללותה "ומדלה כן דמי" פינ מהלטת הזכיר שם ק"ם משמע דבכל ענין שין יה טור ש"ע ה"ע ה"מ מותר וההיא דרשב"ל דאמר ולתפלה ד' מילין פירש רש"י להתפלל שם במנין: כז ה מיי וסמג שם דילבוא ר' יהודה הית . וא"ת בח ומיי שם מכה והלא אין כזכר ר' יהודה יחוסמג שם) פושים היים להיה מימן פד בשף ה: ברישת . וי"ל דפשיטת מדסיפת ר' הייה סימן פד בשף ה:

יהודה רישת נמי ר' יהודה (ד) ופליגי במילתא דר' יהודה:

מצילם הלכה ב מנג מציום הלכה ב מנג מנים הלכה ב מנג מנים דרכן ד מור ש"ש מצין דרכן ד מור ש"ש לממטין כחו דרבי או"ח פי מרפט סעיף ב:

יהודה דכח דהתירא עדיף.וי"ל כיון דרבי יהודה לא דריש השמע לאזכך אין כאושום חדושופשיטא דלכתחלה (כ) רב נסים גאון ומהיכא תיתי לאוסרו אי שרי דיעבד הוא הדין לכתחלה: אי ר' יוסי דיעבד נמי לא . וא"ת לעולם אימא לך רבי יוסי היא וברכת המזון שאני דלא כתיב ביה שמע דבשלמא תרומה דלעיל ומגילה דלקמן שהן מדרבכן יש ריש לדמותם לק"ם שתקנו שלריך שישמיע ולתשלה ולנפילת ירים לאונו כמו בק"ש ותקנו ממש שלא ינא עלה אפר ר' יוםי בר' כמו בק"ם אבל בבהמ"ז שהיא חנינא לא שני אלא מדחורייתה כיון דלה כתיב ביה שמע מיל אינו דוור אבר למה ים לנו לתקן שלא ילא אם לא רב אחא בר יעקב השמים לחזנו כיון דמה"ת ילח.וי"ל חיור הא פחית פסיל כיון שתקנו שלריך להשמיע לאזנו כמו היור ודטותה בשחיפת בק"ם הואיל ומדרבגן מיהא לריך להשמיע אין לחלק בין ק"ש ובין בהמ"ז המיקר אברי הכא אברי המיקר אברי הכא אברי המיקר אברי המיקר המדר ועד דאפולו בדיעבד אית לן למימר שלא ילא: ררבי יהודה מכשיר בקטן. בעילה (דף ב) אפרי ילא: ררבי יהודה מכשיר בקטן. ול"ת בחיזה קטן מיירי אי בקטן שלא ששרא יטיל כמה היי הגיע נחטוך הח חמרינן בפרק ראוהו אלו שברין בפסח (דף בית דין (ר"הד' כם-) שכל שאיט מחוייב ש) גמי שישרא דשיל בדבר אינו מוליא את הרבים ומ"ט דר' יהודה דמכשיר ואי בהגיע לחטך מאי טעמייהו דרבנן דאסרי הרי קריאת מגילה דרבנן ואמרי' קטן שהגיע לחכוך מדרבכן כגדול ופוטר לרבכן כדחמר לקמן בפ' מי שמתו לשידן אותה [והני מיני במר מוזר] (ד' כ:) דקטן מוליח חביו שלח חכל אלא כזית דהייט דרבנן. וי"ל שאני ברכת המזון שהיה חומרה יתירתה יותר מדאורייתא ובקל נפטרים ממנה אומר כדיל וחיבת דברי כדאמרי׳ לקמן (שם) והם החמירו על עלמם או בכזית או בכבילה* א"נ התם ליכא בקטן אלא חד דרבנן דמיירי שהקטן חכל כדי שביעה לכך דמיירי שהקטן חכנ כדי שביטה נכך (מחקונה)תדה (מדישו או אתי דרבנן ומוליא דרבנן אבל הכא וט' ופשיטא דלכתחלם ב ב דגבי קטן איכא תרתי דרבכן דהמגילה דרבגן והקטן דרבגן איט יכול להוליא היכא דליכא אלא חד דרבכן:

יפנה. לנקביו: דכמיב ארחן בנקיון. משמע ארחן כל הגוף ולא כהיב ארחין כפי לדרשה אתא לומר שמעלה עליו שכר רחילת כפיו כאלו טבל כל גופו: קסמים . קיסס: לק"ש . בעידנא דק"ש שומנה קבוע פן יעבור הזמן אבל לתפלה דכל היום זמנה הוא לריך למהדר

חמיה : כותני ולם דקדק תודה אור במוסיוסיה. לפרשן יפה בשפתיו : "יפנה וימול ידיו ויניח תפילין ויקרא ק"ש בכ" פרפי ש"מ . כי דרשת כמי ויתפלל וזו היא מלכות שמים שלמה א"ר שמע בכל לשון שאתה שומע ש"מ נמי חייא בר אבא א"ר יוחנן כל הנפנה ונומל ידיו דלריך להשמיע לאזנו: לא יפרום. ומניח תפילין וקורא ק"ש ומתפלל מעלה עליו לפי שאינו שומע הברכה שהוא מברך הכתוב כאלו בנה מובח והקריב עליו קרבן עליה: מאן סנא כו׳ לא ילא . אפי׳ בדיעבד ה"מ כו': ברכה דרכנן ^{מכניס}דכתיב "ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מובחך ה' א"ל רבא לאסבר לה מר כאילו מבל דכתיב סית . דחמור רבנן (פסחים ד' ז:) כל ניי רביה המלות כולן מברך עליהן עובר ארחץ [בנקיון] ולא כתב ארחיץ [כפי] א"ל לעשייתן: וממאי דר' יוםי סים . רבינא לרבא חזי מר האי צורבא מרבנן דאתא קס"ד האי דמוקמי לה כר' יוסי משום ממערבא ואמר ימי שאין לו מים לרחוץ ידיו דסבירא לן דר' יהודה לכתחלה נמי מקנח ידיו בעפר ובצרור ובקסמית א"ל שפיר מכשיר : דלמם ר׳ יסודם סים . וק"ם קאמר מי כתיב ארחץ במים בנקיון כתיב כל מידי דמנקי דהא *רב חסרא *ליים אמאן כמי דיעבד אין לכתחלה לא . ה"צ יחו דף כב ול"ג אפילו: משום ר' יוםי . להודיעך דמהדר אמיא בעידן (6) צלותא והני מילי לק"ש יבם יסמן כחו דחפי׳ דיעבד נמי לא ילא: כלבו. פסקום דף מו. שלא השמיע לאזנו : ואי ר' יוסי 'אבל לתפלה מהדר ועד כמה עד פרסה *והנ"מ דיעבד נמי לח. דהא בהמ"ו דאורייםא לקמיה אבל לאחוריה אפילו מיל אינו חוזר היא ואכלת ושבעת וברכת (דברים ח): [ומינה] מיל הוא דאינו חוזר הא פחות ממיל בבר פיוחתחם מלם מסי ר׳ יהודה . וק"ם דיעבד חין הוור: בתני *הקוראאת שמע ולא השמיע בים וויים לכתחלה לא והא דתרומה וברכת לאזנו יצא *ר' יוסי אומר לא יצא יקרא ולא יחודה המזון דר' יהודה: פלפ רכי יהודה דקדק באותיותיה ר' יוסי אומר יצא רבי יהודה לכמחלה קאמר. והא דרבי יהודה אומר לא יצא 'הקורא למפרע לא יצא קרא בריה דר' שמעון בן פזי ר' יהודה ומעה יחזור למקום שמעה: גבן מאי מעמא היאודתרומה כ' יוסי היא ומודה הוא דר' יוסי משום רכתיב שמע *השמע לאזנך [נפיל יג.] דברכות דרבגן דיעבד שפיר דמי מה שאתה מוציא מפיך ות"ק סבר שמע בכל והח דברכת המזון ר' יהודה היא משמיה דרביה ר' אלעזר בן עזריה לשון שאתה שומע ור' יוסי תרתי שמע מינה. הבומות פיה דחומר לריך שישמיע לחזנו וכל לריך תנן *התם 'חרש המדבר ואינו שומע לא משנה ב לכתחלה משמע האדיעבד שפיר דמי: יתרום ואם תרם תרומתו תרומה מאן תנא אחר כוונם הלב כו' . ואפי' לכתחלה חרש המדבר ואינו שומע דיעבד אין לכתחלה נמי א"ל: כשפא דאפים לככי . לא אמר רב חסדא ר' יוסי היא דתנן הקורא דאשמעת לן פלוגתא דר"מ: אפינו את שמע ולא השמיע לאזנו יצא (כ) דברי רבי סימא ר' יכודה . דאמר בק"ש כמי יהודה ר' יוםי אומר לא יצא עד כאן לא קאמר יצא דיעבד אין לכתחלה לא והא דברכת המזון ודתרומה רבי יהודה ר' יוסי לא יצא אלא גבי ק"ש דאורייתא אבל היא ודקא קשיא לך דר' יהודה בריה תרומה משום ברכה הוא וברכה דרבגן ולא דר"ש בן פזי מני ר"מ היא דמכשר בברכה תליא מילתא וממאי דר' יוסי היא לכתחלה : מחן סנה חרש דיעבד נמי דילמא ר' יהודה היא ואמר גבי ק"ש נמי דיעבד לם. דקתני גבי שוטה : לם יכם. אין לכתחלה לא תרע דקתני הקורא דיעבד דיעבד הוא: וממאי. דחון מחרש אין לכתחלה לא אמרי האי דקתני הקורא דקחמר דיעבד הוא ורבי יוסי היא להודיעך כחו דר' יוסי דאמר דיעבד נמי לא דפסיל דיעבד: "ולכסחלם סום דלם. *דאי ר' יהודה אפי לכתחלה נמי יצא במאי כם דיעבד שפיר דמי . ובהא איכא אוקימתא כר' יוםי ואלאהא דתניא *לא יברך למימר דאפילו ר' יהודה מודה דלא במעיכן דפליג בק"ם אלא דיעבד :

יוםי ולא ר' יהודה דאי ר' יהודה הא אמר לכתחלה נמי יצא אי ר' יוסי דיעבד נמי לא אלא מאי ר' יהודה ודיעבד אין לכתחלה לא אלא הא דתני ר' יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי חרש המדבר ואינו שומע תורם לכתחלה מנילא ר' יהודה ולא ר' יוסי איר' יהודה הא אמר דיעבר אין לכתחלה לא אי ר' יוסי הא אמר דיעבר נמי לא אלא לעולם רבי (מל זהניא) יהודה ואפי לכתחלה נמי ולא קשיא הא דידיה הא דרביה *דרען רבי יהודה אומר משום ר' אלעזר בן עזריה הקורא את שמע צריך שישמיע לאונו שנאמר

מדסיפא

זנרים ו °שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר ליה רבי מאיר הרי הוא אומר אשר אנכי מצוך היום על לבבך אחר כונת הלב הן הן הדברים השתא דאתית להכי אפילו תימא רבי יהודה כרביה סבירא ליה מילס דף יש: ולא קשיא הא רבי מאיר הא רבי יהודה. תנן *התם הכל כשרים לקרות את המגילה חוץ מדרש שומה וקטן ורבי יהודה מכשיר בקטן מאן תנא חרש דיעבדנמי לא אמר רב מתנה רבי יוסי היא דתנן הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יצא דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר לא יצא (ו) ממאי דרבי יוסי היא ודיעבד גמי לא

אדם בהמ"ז בלבו ואם בירך יצא מני לא ר'

שנין דף קכנ.

כיה במאי